

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 765/2015
30.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.М., због кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. М.В., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Зајечару ЗК бр.435/10 од 14.05.2015. године и Кв бр.400/15 од 16.07.2015. године, у седници већа одржаној дана 30.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.М., адв. М.В., поднет против правноснажних решења Основног суда у Зајечару ЗК бр.435/10 од 14.05.2015. године и Кв бр.400/15 од 16.07.2015. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Зајечару ЗК бр. 435/10 од 14.05.2015. године одбачен је предлог осуђеног Д.М. од 04.03.2015. године да суд одреди да се осуђеном казна затвора у трајању од једне године, изречена пресудом Основног суда у Зајечару ЗК бр.435/10 од 07.04.2014. године, изврши без напуштања просторије у којима станује.

Одлучујући о жалби браниоца осуђеног, другостепено веће Основног суда у Зајечару је својим решењем Кв бр.400/15 од 16.07.2015. године одбило као неосновану жалбу браниоца окривљеног изјављену против првостепеног решења, којим је одбачен предлог осуђеног да суд одреди да се осуђеном казна затвора у трајању од једне године, која му је изречена пресудом Основног суда у Зајечару ЗК бр.435/10 од 07.04.2014. године, изврши без напуштања просторија у којима станује.

Против правноснажних решења Основног суда у Зајечару ЗК бр.435/10 од 14.05.2015. године и Кв бр.400/15 од 16.07.2015. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.М., адв. М.В., због повреде закона и

то одредбе члана 45. став 5. и 6. Кривичног законика, с предлогом да Врховни касациони суд укине оба нижестепена решења и наложи првостепеном суду да одлучи по предлогу осуђеног да казну затвора у трајању од једне године на коју је осуђен пресудом Основног суда у Зајечару ЗК бр.435/10 од 07.04.2015. године, изврши у просторијама у којима станује. Такође предлаже да Врховни касациони суд сагласно одредби члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење правноснажне пресуде Основног суда у Зајечару одложи до одлуке Врховног касационог суда.

Врховни касациони суд је, након што је примерак захтева за заштиту законитости доставио Републичком јавном тужиоцу одржао седницу већа на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. Законика о кривичном поступку, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.М., адв. М.В., је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени у смислу одредбе члана 71. тачка 5) ЗКП, такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреде одредаба члана 74, члана 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тач. 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, прописано је да ћа Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног Д.М. у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче повреду закона и то одредбе члана 45. став 5. и 6, у вези члана 5. Кривичног законика, уз образложење да је неприхватљиво становиште нижестепених судова да у конкретном случају треба применити кривични закон који је важио у време доношења првостепене пресуде (07.04.2014. године), и да се ради о начину извршења изречене казна затвора, а не о примени одредаба кривичног закона у погледу временског важења кривичног законодавства.

Надаље, у захтеву браниоца окривљеног се истиче да се „одредбом става 5. члана 45. КЗ уводи практично нова кривична санкција у систему кривичних санкција, а иста је већ била уведена у време када се осуђеном суди, те та кривична санкција може бити примењена, а у време доношења пресуде примена ове санкције одређује се након правноснажности пресуде, што произилази из текста одредбе става 5. члана 45. КЗ...“.

Међутим, по налажењу Врховног касационог суда наводи захтева за заштиту законитости о учињеним повредама закона из члана 45. ст. 5. и 6. у вези члана 5. КЗ, којима се оспорава одлука о начину извршења кривичне санкција, а не одлука о кривичној санкцији, не представљају ниједну повреду закона из члана 439. ЗКП, нити било коју другу поведу закона, због које је у смислу члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека, захтева за заштиту законитости, због чега је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног оценио недозвољеним.

Стога је Врховни касациони суд, из напред изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2), у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић,с.р.**